

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Skytten paa Aunsbjerg (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387811536/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

grundede paa, hvad der dog skulde komme ud af alt dette, der var mig ligesaa uforstaaeligt som Hieroglypherne nu ere for de Lærde.

Da Herren igjen kom ud fra de hermelige Forhandlinger med sin Tjener bag efter sig, vidskede han Næsen – mig tyktes ogsaa Øjnene – med sit Lommeklæde. I hiins Aasyn viste sig et lysere Skjær, end forhen.

«Lille Mama!» saa talte den Første, men langsom og afbrudt, «der bliver nu meget snart et Par af disse To – Du vil vel have ham Mette?» – Denne nejede, og bøjede sit Ansigt endnu dybere – «Og saa skal der ikke snakkes meer om det Forbigangne, Mama! – Vilhelm! der er det Hinus ved Siden af Smedens oppe i Vium – det er nu fæsteledigt – det kunne I faae; og derfor kan Du ligegodt passe din Tjeneste hos mig» – Skytten bukkede, og sagde til sin Forlovede: «Tak det naadige Herskab, Mette!» Denne fløj hulkende hen til Herren, og nejede først for ham, saa for Fruen, og valedede derpaa ud af Stuen. Skytten gik langsomt efter; men da han var i Døren, raabte Etatsraaden til ham med livelig Røst: «Aa! Vilhelm! kik ud i Ellerne engang! om Sneppen ikke skulde være kommen inat – vi skrive den Eenogtivende.» – Skytten nikkede med et stille Smil, og gik.

Aunsbjerg ligger i Lysgaard Herred, og hører til Sørslev Sogn. Kirken har den historiske Mærkværdighed: at den jydsk Adel – saa vil Sagnet – forsamlede sig i samme, da den lagde Raad op om at opsige Christian den Anden Huldskab og Troskab, og Mogens Munk ved Lodtrækning fik det farlige Hverv, at forkynde Majestæten denne Beslutning. Men Kirkegaarden har for mig een endnu mere levende Interesse – den tilhører ogsaa de Døde. Der er – jeg vil haabe den er der endnu – en temmelig stor Jordhøj, omsat med hugne Steen, og mod Syden forsynet med Jerngitterværk til Port eller Laage. Her hvile de jordiske Levninger af mine to yngste Sødskende – døde i spæde Barndom – af Naadigherren og hans Frue, med Fiere af samme Slægt. De to Første vare endnu ufødte, de to Andre endnu baade levende og livlige, da jeg bivaanede Guillaume Marteaus og Mette Kjeldsæters Bryllupshøjtid i Sørslev Kirke.

Endnu samme Dag flyttede de Nygifte til Vium. Dog husker jeg nok: at da Han havde fulgt sin Kone til det nye Hjem, vendte han endnu samme Aften, men silde maaskee, tilbage; og at det heller ikke anstod min naadige Bedstemoder, hvilket jeg lige saalidet kunde be-